

Sl. Glasnik II. 1858. 18. - M. Valjavec. 326481

Varaždin. Pastirske navade.

Kadar se povrne zaščeljena pomlad, se prično
razne pastirske veselice. Naši pastirji, kadar
dojdejo prvi pot skup, jeden drugega pozdrabijo
in mečejo se med sobaj. Tisti, ki je naj jaci, je
njihov gospod celo leto. Drugi dan doneso jajec,
mašček in vina in pijo in jedo cvrtje za po-
mirenje. Kadar dojele vrba vu mežgu, delajo
"žvezle" in lepo "svirajo" po trije ali po štiri,
a drugi se primrejo za roke in plečejo. Spominjajo
se tudi, kar se tudi zove "sviraji trati
vu kotec" (trinjak). - Pojo:

Moja ica (krava) duge roge,
Tenke roge,

Čudaj mleka bu'.

Oganj zakurijo, sedejo krog njega in če se celo
kadi, da se morejo gledati, tisti, ki tam sede,
kjer se kadi, govore: ta, dim, ta dim: tu se
pogacé pečeju, tam se črni cigani mečeju.
Spominjam se, da smo tudi na Jorenškem nekako
din od sebe odražali, ali kako smo ga odražali;
tega sem skor popolnoma pozabil, samo tele
besede še vem: beži beži od mene, dim! saj
ni sem tojega kvaternega cvitna & kradel.